

Lekker leesvoer

Even tijd voor jezelf alles over emigratie, inspiratie en doelen stellen

Waka

DURF TE EMIGREREN

Column

Van
uitgeblust
naar
balans

in

Toffe plek

Re-Read
libreria
lowcost

Sta eens stil bij...

Een nieuw
land, dezelfde
jij?

Durf! te
emigreren

Je Nederlandse
sidekick in Spanje

Albarracín

Algarbe
Terriente

Onthaasten

We denken er allemaal weleens aan: ik moet echt even onthaasten. Maar wanneer doen we dat eigenlijk? Pas op vakantie, of die ene vrije dag per maand die we inplannen? Onthaasten betekent niets anders dan bewust vertragen, ruimte maken voor jezelf en de stress van alledag loslaten.

NEEM DE TIJD OM
DE TIJD TE NEMEN

@Liefleven

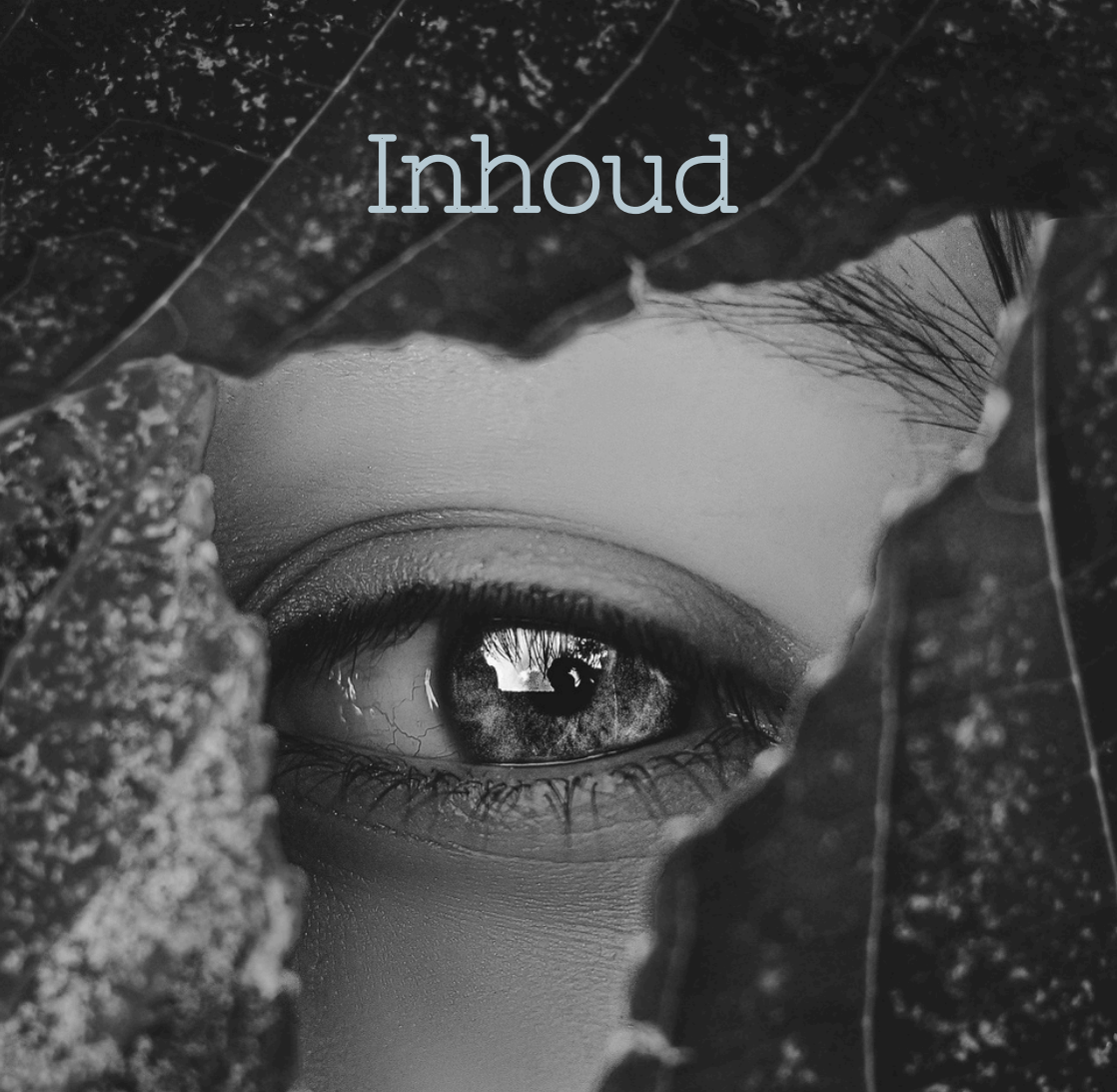
Klinkt simpel, maar in de praktijk vergeten we het vaak. Ik heb geleerd dat het begint met kleine keuzes. Bijvoorbeeld 's ochtends: in plaats van net op tijd uit bed springen en alles gehaast doen, kies ik ervoor wat eerder op te staan. Zo kan ik rustig opstarten en samen met Waka een fijn begin van de dag maken. Dat maakt de rest van de dag niet automatisch perfect, maar het geeft wél een stevige basis. En zelfs later kun je steeds opnieuw kiezen voor mini-ontsnappingsen: de telefoon even weleggen, een magazine of boek erbij pakken, een rondje lopen, of een praatje maken. Zulke kleine onthaast-momenten zorgen ervoor dat je dag lichter aanvoelt en vaak veel lekkerder verloopt.

Heb jij een leuk verhaal of vragen?

Laat het me weten op:

info@durfteemigreren.com

Inhoud

6 Column

Van uitgeblust naar in balans

8 Laat je inspireren

Stukje uit...

9 Sta eens stil bij...

Een nieuw land, dezelfde jij?

10 Doen!

Camping Algarbe Terriente

13 Durf! te ondernemen

Liesbeth Uithol

NoMadness In My Bus

20 Toffe plek

Re-Read libreria lowcost

Inhoud

21 Emigratietip

Vraag de papieren aan vóóordat
je naar Spanje emigreert!

22 Tussen toen en mañana

This is it! André Kesselaar

26 Durf! te emigreren

Je Nederlandse sidekick in Spanje!

27 Handgemaakt hier en daar

The Luminous Sage
Christina Boekestein

Column

Durf! te emigreren

Van uitgeblust naar in balans

Ik heb vaak gedaan alsof ik superblij was, ook al voelde ik me verloren. Het was tenslotte een droom van mij: danseres worden. Rennen van project naar project, van plaats naar plaats. Zodra er een gaatje vrijkwam, werd het snel opgevuld. En ja, het was gewoon zo leuk. Vrije tijd? Nee joh, dat was niet nodig. Ik deed immers waar ik altijd van had gedroomd, en daar haalde ik mijn energie uit. Dat moest toch genoeg zijn? Steeds meer werd ik opgeslokt door het werk: het moeten presteren, de deadlines, het niet kunnen slapen. Te weinig tijd voor mezelf, te weinig om bij te komen. Ik miste belangrijke momenten: verjaardagen, feestdagen. Gezond eten en bewegen is belangrijk, dat weet ik. Maar vrije tijd en geen stress hebben, dát is nog belangrijker. Op een dag kon ik niet meer. Alles stopte. Zelfs naar de supermarkt gaan voelde als een enorme inspanning. Zes maanden heb ik nodig gehad om alles af te leren en opnieuw aan te leren. Wie was ik? Wat wilde ik? Wat waren mijn hobby's? Waar werd ik blij van? Vragen die ik mezelf nooit had gesteld, omdat ik nooit de tijd had genomen.

**ALS JE MINDER WIL
MOETEN, MOET JE
MINDER WILLEN**

Ik wilde rust.

Gewoon genieten van het leven. Niet nadenken (want man o man, mijn hoofd draaide overuren), geen aannames maken, niet voor iemand anders denken, maar gewoon ervaren hoe het is. Zoals een hond: instinctief reageert, en daarna vrolijk verdergaat. Zonder zorgen. Dat heb ik bereikt. Eén ding (van de vele) heb ik van mijn ouders meegekregen: wilskracht en doorzettingsvermogen. Heel veel. Dat heeft me door alles heen gedragen.

Dat, en het besef dat het oké is om stil te staan, te leven in het moment, zonder zorgen, stilte in mijn hoofd en genieten! Natuurlijk zijn er momenten dat alles even in mijn hoofd opspeelt. Om het los te laten mediteer ik of doe ik yoga. Voor mij werkt dat, voor iemand anders kan iets anders helpen.

Mijn lichaam heeft beweging nodig; door te bewegen en te stretchen komt mijn ademhaling weer op gang en keert de balans terug. En juist dát is waarom mijn verhaal ook belangrijk is voor het emigratieproces van mijn klanten. Want verhuizen naar een ander land is meer dan dozen inpakken en formulieren invullen. Het is loslaten, ruimte maken voor iets nieuws, balans zoeken in het onbekende. Mijn eigen ervaring met stilvallen, opnieuw beginnen en mijn kracht hervinden helpt me om hen niet alleen praktisch, maar ook mentaal te begeleiden. Zodat zij hun nieuwe leven kunnen starten met rust, vertrouwen en energie.

Laat je inspireren

Stukje uit...

**Interview van Karine Hoenderbos,
journalist, auteur en
podcastmaker.**

-Happinez- nummer 2 2025

Als ik het te druk heb, of te veel in mijn hoofd zit, neem ik geen tijd om een losse salade te maken voor de lunch, of om een wandeling te maken in de duinen. Dan pep ik mezelf nog omhoog met iets zoets bij die middagdip. Maar wanneer ik rustiger leef, lijken al die gezonde keuzes vanzelf te komen: ik voel energie, slaap beter, snack veel minder.

Soms wordt een 'gezonde' levensstijl gezien als een verzekering tegen ziekte. Maar zo werkt het niet altijd. Hoe gezond je ook leeft, je kunt nog ziek worden. Het is jammer wanneer mensen krampachtig vasthouden aan zelf opgelegde regels, zodat het thuiskomt als stress. Vroeger had ik ook veel regels, maar nu probeer ik mijn leven intuïtiever te leiden: bewust van hoe dingen mij beïnvloeden. Ik geniet van dat glas wijn, maar ik doe het tweede glas niet automatisch, omdat ik weet dat ik dan minder lekker slaap.

ALS JE MINDER KUN JE MEER DAN JE

DENKT

DACHT

Sta eens stil bij...

Een nieuw land, dezelfde jij?

Als je emigreert maak je een ontwikkeling door net zoals je dat doet je hele leven lang. Je blijft nooit dezelfde jij, door de dingen die je meemaakt, door de keuzes die je maakt en de invloeden van buitenaf. Dat is iets heel moois. Na je 40ste zeg je ook vaak: ik zou niet jonger meer willen zijn. Met wat je nu weet, de rust die je hebt en wat je al hebt bereikt.

Een nieuw land betekent alles zelf regelen: van je bankrekening tot aan het begrijpen waarom siësta heilig is en de winkels daarom gesloten zijn. Wanneer je plots in het Spaans "waar is de supermarkt" moet vragen, waarbij het vraagt om veel geduld, improvisatie en gebarentaal omdat je de Spaanse taal nog niet onder de knie hebt. Elke 'vale' of 'gracias' je meer en meer thuis laat voelen en je motivatie geeft om door te zetten. Je ontdekt wat echt belangrijk voor je is, laat ballast los en ontwikkelt nieuwe gewoontes. Je komt erachter dat je veel meer kunt dan je dacht.

Emigreren is dus niet alleen
verhuizen, het is jezelf
upgraden, mét een Spaans
tintje!

Doen!

Camping Algarbe Terriente

Als je even helemaal wilt ontsnappen aan de drukte, dan is Camping Algarbe in Terriente je geheime plekje. Het ligt ongeveer twee uur ten Noordwesten van Valencia. Het voelt als thuiskomen: de zon op je gezicht, de geur van de dennebomen en overal rust. De douches zijn een feestje, heerlijk warm water en schone sanitair gebouwen maken het prettig om er te verblijven. Vergeet niet je auto mee te nemen, want het dichtstbijzijnde dorpje ligt een klein halfuurtje rijden. Maar eerlijk gezegd is dat juist het mooie: je bent even helemaal weg van alles, en dat geeft je de vrijheid om je eigen ritme te volgen.

Na een dag vol zon, wandelen of gewoon luieren in de schaduw, plof je neer op je plekje, voel je de stilte en denk je: dit is vakantie zoals vakantie hoort te zijn. Een weekend, of langer, doorbrengen op Camping Algarbe is puur genieten. Een klein stukje Spanje waar comfort en natuur perfect samenkomen, en waar je stiekem het liefst wat langer zou blijven dan gepland.

Durf! te ondernemen

Liesbeth Uithol

Vertel iets leuks over jezelf/jullie?

Met wie ben ik aan het kletsen?

Mijn naam is Liesbeth Uithol, ik word 49 over 1,5 week. Dat is helemaal niet waar, ik word 48. Ja, ik word 48. Nou ja zeg, dat dus. Dus misschien wel een beetje chaotisch en niet altijd helemaal in het hier en nu. Ik ben eigenlijk levenslang ondernemer. Ik ben enthousiast, hou van nieuwe dingen, ben impulsief, en tegelijkertijd kan ik me heel druk maken om dingen die er niet toe doen. Ik heb twee superleuke kinderen, een hele lieve man, vijf paarden, twee ezels en vijf honden.

Kun je me meenemen naar het moment dat jullie dachten: "Ja, wij verhuizen naar Spanje, en wat dacht je eigenlijk écht toen?"

Mijn man, ik, mijn zoon en twee honden hebben acht maanden door Europa gereisd in 2021. Dat vonden we fantastisch. Op het moment dat we een reis naar China, The silk road, gepland hadden staan in 2024, was het door de oorlog die ontstond tussen Oekraïne en Rusland geen serieuze optie meer. In de paar maanden dat we weer in Nederland woonden keken we elkaar aan en zeiden: "oké, dan gaan we naar Spanje verhuizen." Wat ik toen dacht was oh my god, dat is super vet en oh my god, dat is doodeng. Want we hebben het nu hardop gezegd, iets wat op dat moment hartstikke impact maakt. Maar we stonden er ook echt wel achter en we hadden er ook erg veel zin in.

Wat was het meest verrassende of vreemde dat jullie tegenkwamen toen je je nieuwe leven begon?

Ook door megagrote beslissingen fiets je best wel oké doorheen, als je maar daadwerkelijk zelf de regie in handen neemt. Neem je verantwoordelijkheid, toon eigenaarschap én initiatief. Mensen zeggen wel eens dat Spanjaarden misschien niet altijd makkelijk benaderbaar zijn, maar zo ervaar ik dat totaal niet. Ik denk dat iedere beslissing valt of staat met je eigen input.

“En daar past het businessconcept van NoMadness In My Bus perfect bij. Door mensen te helpen bij het creëren van een businessconcept. Wat past bij hun leven en hun gewenste levensstijl.”

Wanneer wisten jullie dat je een bedrijf wilde starten, en hoe kwam dat idee eigenlijk tot je, was het een ingeving of eerder een ‘noodgedwongen briljant idee’?

Sinds mijn 18de ben ik al ondernemer en inmiddels zijn we 30 jaar later. Ik heb een half jaar in loondienst gewerkt, verder als zelfstandige. Dus ik kende de ins and outs van hoe ik een bedrijf neer kon zetten, zowel heel succesvol maar ook het absoluut waardeloos. Maar van alles leer je heel veel. Op een gegeven moment wilde ik locatie-onafhankelijk werken. Iedereen die ik het vertelde vroeg aan mij: “maar hoe ga je dat dan doen met je werk?” En ik dacht: waarom maak je je zo druk om mijn werk? Ik zag dat totaal niet als belemmering, want ik dacht joh, daar fix ik wel wat voor. Ik verzin wel wat, het komt wel goed en we gaan gewoon lekker iets ondernemen. Omdat deze vraag zo vaak gesteld werd, en het voor velen een belemmering was om te gaan reizen of emigreren, werd het mijn missie om mensen te inspireren zodat ze alles uit hun leven konden halen. En daar past het businessconcept van NoMadness In My Bus perfect bij. Door mensen te helpen bij het creëren van een businessconcept. Wat past bij hun leven en hun gewenste levensstijl. Tot op de dag van vandaag ben ik daar nog steeds mee bezig.

Wat was de allereerste stap die jullie zetten, en had je toen enig idee wat er allemaal nog bij zou komen kijken?

Ik had zeker een idee wat er allemaal bij zou komen kijken. Sowieso is NoMadness, denk ik, het simpelste bedrijf dat ik ooit heb gehad. En dat is omdat het locatie-onafhankelijk is. Je heb geen pand, geen voorraad, geen personeel, geen huur, etcetera, én ook niet heel veel vaste lasten. Ik heb verschillende versies van business- en verdienmodellen gehad: van 50 man personeel tot aan heel veel verschillende panden, voorraad etcetera.

Kun je een grappige of onverwachte misser delen tijdens het opstarten van je bedrijf?

In de praktijk blijkt dat niemand uit mijn doelgroep, over het algemeen mensen van 35 jaar en ouder, zich echt identificeert met de term digital nomad.. Bij een digital nomad denken mensen altijd aan iemand die op Bali zit met een cocktail in de hand, en het zwembad wel eens schoonmaakt. Maar de term betekent eigenlijk locatie- onafhankelijk werken, zoals online werken.

"Bij een digital nomad denken mensen altijd aan iemand die op Bali zit met een cocktail in de hand, en het zwembad wel eens schoonmaakt."

Hoe ziet een typische werkdag eruit, inclusief chaos, koffieverlating of honden die meedoen?

Ik begin altijd om 8 uur bij de paarden. Ik voer ze, ga op ze rijden, verzorg ze, train ze et cetera. Op zijn vroegst begin ik om 11 uur met werken. Dat doe ik tot ongeveer 13:00 uur. Vervolgens gaan we lekker thuis lunchen. Dan natuurlijk een siësta want ik ga gewoon echt even slapen! Na de siësta een lekker koffietje en dan weer terug de wei in of begin ik aan de dingen die gedaan moeten worden op de boerderij. Lekker buiten werken, rommelen, dieren verzorgen. Dat is toch heerlijk! Ik werk op dit moment niet zo heel veel meer. En dat bevalt me heel erg goed. Dat was ook letterlijk de reden waarvoor we naar Spanje gingen. Dat we gewoon meer van het leven wilden genieten. En dat doen we met volle teugen. We hebben inmiddels ook een bedrijf waarmee we investeren in vastgoed. Dus dat is ook heel erg leuk om daarmee bezig te zijn. En daar bemoei ik me met name tegenaan als het gaat over de inkoop van welke panden. De marketing slash verkoop, het design van het interieur en alles wat erin verricht of verbouwd moet worden. Maar het fysieke verbouwen zelf, daar mag ik me niet mee bemoeien. Want dat kan ik niet volgens mijn man.

Zijn er culturele verschillen die je werk of aanpak hilarisch of juist verrassend hebben beïnvloed?

Spanjaarden zijn ongelooflijk hardwerkende mensen, maar die doen niet meer dan nodig. Wij Nederlanders willen graag productief zijn. En als je productief bent geweest, dan krijg je vervolgens nog meer werk op je bordje, want dat kan er nog wel even bij. Een Spanjaard is daar veel minder gevoelig voor. Die zegt gewoon: "oké, het is nu half acht, ik stop ermee en morgen ga ik weer verder." En wij denken dan, nog maar een half uurtje om dit af te maken. Spanjaarden gaan gewoon lekker naar huis, omdat ze afspraken hebben of met de familie willen genieten. Ik vind dat een fantastisch cultureel verschil. Wij willen produceren en zij willen gewoon genieten. En ik heb echt wel moeten leren om niks te doen. Dus minder te werken, gewoon te genieten van de dingen die ik leuk vind om te doen, en gewoon mijn eigen leven te leiden.

Welke impact hoop je dat je bedrijf heeft, zonder meteen je ambities te overdrijven?

Dat mensen zich realiseren dat de sleutel tot het leiden van hun gewenste leven bij hen ligt. Hoe lastig dat soms ook is en die waarheid is soms ongelooflijk hard. Dat je niemand anders de schuld kan geven, dat het niet de schuld van het UWV is, van je uitkering, van weet ik het wat allemaal. Jij mag zelf eigenaarschap tonen, de verantwoordelijkheid nemen en jouw leven zo gaan inrichten zoals jij het wil. Niemand anders gaat het voor je doen. Je hoeft dus ook aan niemand anders verantwoording af te leggen. Behalve uiteraard aan de mensen die dichtbij je staan, die je graag mee wil nemen op die reis. Als er dan één iemand is die zegt, ach man Liesje, jij hebt me geïnspireerd om toch de stap te maken. Dat vind ik super tof!

Kun je een moment delen waarop je dacht: "Wow, dit hadden wij écht niet verwacht toen we hierheen verhuisde"?

Vanmiddag zijn we twee pony'tjes gaan kijken. Dit is een heel bijzonder moment voor mij, omdat ik hiermee de mensen hier in het dorp op een bepaalde manier wil bedanken dat ze ons zo hebben opgenomen. We gaan dan met de pony' tjes naar het bejaardentehuis, het kinderdagverblijf en de lagere school. De mensen laten genieten, een glimlach op hun gezicht brengen en gewoon een beetje reuring brengen. Dat ik dit kan en mag doen, vind ik heel bijzonder. Met daarnaast een partner die naast me staat en die dat ook wil doen, dat is natuurlijk fantastisch! Na 26 jaar geen paard in mijn leven te hebben gehad, had ik nooit verwacht dat dat weer zo overweldigend in mijn leven zou komen en dat is te gek natuurlijk.

Welke tip zou je geven aan iemand die overweegt hetzelfde pad te volgen, zonder meteen dat cliché “volg je dromen” te gebruiken?

Op het moment dat jij actie onderneemt, dan ontpoppen dromen zich. De actie ligt altijd bij jou. En vanaf het moment dat je dat echt gaat realiseren en gaat voelen, dan heb je misschien acute stress, omdat je denkt: “oh lord, maar wat moet ik dan allemaal doen?” Maar dat maakt dus eigenlijk geen reet uit wat je gaat doen. Als je maar in beweging komt, want dan kom je er ook achter of je het juiste aan het doen bent of niet. Eerst alles perfect weten voordat je in beweging komt, geloof me, je gaat nooit bedenken hoe het perfect is. Dus als je gaat bewegen, kom je erachter hoe het beter zou kunnen. Je vindt de antwoorden in beweging en in stilstand vind je vraagstukken. Ben ook bereid om eigenaarschap te tonen en om de verantwoordelijkheid te nemen. Dus ga niet wijzen naar wie dan ook, wijs alleen maar naar jezelf. Oké, dit is de situatie, hoe ga ik hiermee om? En welke keuzes, wat ben ik bereid om te geven? Heel veel mensen zeggen tegen ons ook wel, wij zouden ook wel willen wat jullie hebben. Ja, dat snap ik, ze zouden het willen als ze het zouden krijgen. Maar niet als ze dezelfde weg af zouden moeten leggen die wij hebben aangelegd. Want we hebben ook ongelooflijk hard gewerkt om te komen waar we nu zijn. En dat is denk ik een hele belangrijke tip, dat mensen dat inzicht echt krijgen. En het niet alleen maar hardop zeggen, maar het ook echt in alles voelen. En dus ook echt bedenken, ja shit, er is niemand anders die mijn leven kan fixen dan ikzelf. Nou, een mooie one-liner om mee te eindigen, nietwaar.

“Je vindt de antwoorden in beweging en in stilstand vind je vraagstukken.”

Liesbeth Uithol

Liesbeth Uithol

Toffe plek

Re-Read libreria lowcost

Re-Read Librería Lowcost is een tweedehands boekenwinkel in Valencia die zich richt op betaalbare literatuur en duurzaamheid in veel verschillende talen. Hoe vet!! Ze bieden een breed scala aan boeken in uitstekende staat tegen lage prijzen, wat het een aantrekkelijke optie maakt voor zowel lokale bewoners als toeristen. Re-Read maakt gebruik van lidmaatschapsvoordelen.

Met een Re-member kaart kunnen klanten boeken kopen voor slechts €2 per stuk. Deze kaart biedt ook andere voordelen, zoals kortingen en speciale aanbiedingen.

Re-Read promoot actief hergebruik en recycling van boeken. Ze moedigen klanten aan om hun gelezen boeken in te leveren, waardoor een circulaire leeservaring ontstaat. Daarnaast ondersteunen ze lokale gemeenschappen door boeken beschikbaar te stellen voor scholen, hotels en andere instellingen.

@rereadvalencia

Emigratie TIP

Vraag papieren aan voordat je naar Spanje emigreert

Als je naar Spanje gaat emigreren, echt, zorg dat je alles geregeld hebt voordat je hier aankomt – vooral de papieren. Want geloof me, als je hier eenmaal woont en fulltime wilt gaan werken, dan heb je bijna geen tijd meer om alles te fixen. Afspraken maken? Een uitdaging. Tijd vinden om ergens heen te gaan? Helemaal. En dan is er altijd die kans dat je terug naar huis wordt gestuurd omdat je net één papiertje mist. Dus ja, regel alles vooraf, dan kun je veel relaxter en met een gerust hart aan je nieuwe leven in Spanje beginnen.

Tussen toen en mañana

This is it!

Spanje is groot maar meestal parkeerden we de camper toch in de buurt van de kust. Een jaar of tien geleden mocht je in Spanje nog op veel plekken "vrij" staan. Daar verrezen in de winter dan "camperdorpen" waar de overwinteraars vaak maanden bleven staan. Natuurlijk waren er geen voorzieningen zoals loosplekken voor de wc en het afwasteiltje, dus ontwaakte het "dorp" dagelijks na het intreden van de schemering en werd her en der iets in de bosjes gesodemieterd.

Op een avond bij de tweede fles rode wijn mijmerde Irma vanuit haar klapstoel voor de camper: "waarom kopen we geen huisje in Spanje?" Hoewel zij het zich de dag erna niet meer helemaal herinnerde had ik geen aansporing meer nodig: ik ging op diverse websites op zoek naar huizen. Omdat Spanje best groot is beperkte ik me tot het gebied 100 km boven tot 100 km onder Valencia. En dan 30 km landinwaarts. Valencia omdat onze schoonzoon -die geboren is met een rotje in elk knuistje- ooit te kennen had gegeven dat hij in die omgeving wilde gaan wonen. En, daar ging het ons om: onze dochter mee zou nemen. Hij zei voor het fijne klimaat en de vriendelijke mensen maar eigenlijk ging het hem alleen maar om Fallas, het met veel geknal opgesierde voorjaarsfeest dat jaarlijks in maart uitbundig wordt gevierd. Half februari vertrokken we met de camper naar de Comunidad Valenciana, naar Turis, waar een -gratis- camperplaats is en van daaruit gingen we gedurende een week elke dag huizen in de wijde omgeving bekijken. De ene dag met makelaar Simon, de andere dag met makelaar Suzi.

“ Hoewel zij
het zich de
dag erna niet
meer
helemaal
herinnerde
had ik geen
aansporing
meer nodig:
ik ging op
diverse
websites op
zoek naar
huizen. ”

Net toen we overladen met indrukken maar zonder ons droomhuis gevonden te hebben op het punt stonden onverrichterzake terug te keren naar Nederland zei de allengs vermoeder ogende Simon dat hij ons nog één huis wilde tonen. Vlak bij zijn eigen huis dus wellicht had hij daarom zo lang getwijfeld of hij het ons zou laten zien. We reden over de ons inmiddels bekende CV50, de weg tussen Montroy en Turis, toen Simon plotseling een klein weggetje inschoot, de Cami Sabotxa, en bij een paar vuilcontainers linksaf de berg opstoot om net voor de top zijn luxe BMW in de berm te parkeren bij een schilderachtig lichtgeel geverfd huisje met een grote veranda aan de voorkant.

.. Niet al te groot, gelijkvloers ("rollatorproof"), mooi maatje zwembad, 5 minuten rijden van het dorp en een prachtig uitzicht over de heuvels richting het Westen. ..

"Well... This is it!" zuchtte hij. Of hij bedoelde "Dit is jullie huis!" of "Ik ben er nu klaar mee!" was niet helemaal duidelijk maar wij hadden ons huis gevonden! Niet al te groot, gelijkvloers ("rollatorproof"), mooi maatje zwembad, 5 minuten rijden van het dorp en een prachtig uitzicht over de heuvels richting het Westen. Eigenaar Felipe die het grondstuk als dertiger had gekocht en het huisje had gebouwd was bijna tachtig en de kinderen waren al lang uitgevlogen. Ruim een maand later, Fallas zat ertussen, konden we onze handtekeningen zetten, waren we officieel eigenaar van ons Spaans Huis en kon een nieuw avontuur beginnen!

André Kesselaar kwam al ruim
50 jaar vrijwel jaarlijks naar
Spanje toen hij in 2018 samen
met zijn vrouw besloot er
permanent te gaan wonen. Op
deze plek zal hij de lezers
komende tijd meenemen op zijn
reis daar naartoe.

kesselaar@gmail.com

Hulp nodig met de taal?

Je Nederlandse sidekick in Spanje!

Woon je al een tijdje in Spanje, maar merk je dat je soms vastloopt omdat je de taal niet goed spreekt?

Misschien heb je hulp nodig bij het aanvragen van papieren, het vertalen van brieven, het maken van afspraken, telefonisch contact met instanties of gewoon iemand die met je meedenkt of meegaat naar afspraken voor support. Dat is helemaal niet gek, zelfs als je hier al een tijd woont, kan het soms nog een uitdaging zijn om alles geregeld te krijgen.

Ik help je stap voor stap, zodat het overzichtelijk wordt en jij je geen zorgen hoeft te maken over administratie of taalbarrières.

Samen zorgen we dat alles soepel verloopt en jij met een gerust hart verder kunt.

Met een beetje hulp wordt alles een stuk makkelijker, ik begeleid je graag!

DURF! TE EMIGREREN

neem
contact
met me
op!

GEMAAKT HIER EN DAAR

Inspiratie

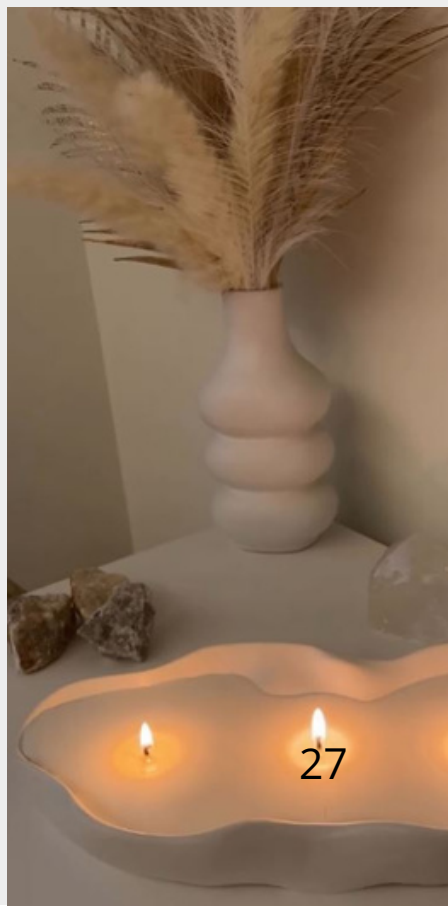
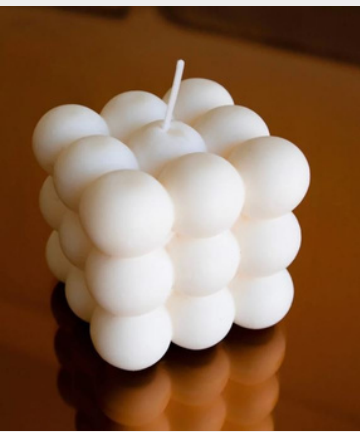
*The Luminous Sage
Christina Boeckstein*

Mijn merk is organisch ontstaan vanuit mijn levenslange connectie met het holistische. Met een moeder uit El Salvador groeide ik op in een cultuur waar spiritualiteit vanzelfsprekend is. Acht jaar geleden ben ik me hier bewust in gaan verdiepen, en al snel kwamen mensen naar mij toe voor steun en advies.

Na meerdere opleidingen voelde ik dat het tijd was om mijn kennis te delen, zo ontstond The Luminous Sage: een combinatie van holistische coaching, gericht op het in balans brengen van de mannelijke en vrouwelijke energie die we allemaal in ons dragen, en handgemaakte kaarsen, waarin ik diezelfde vormen laat terugkomen.

@The Luminous Sage
Christina Boeckstein

GEMAAKT HIER EN DAAR

Inspiratie

De kaarsen spelen een belangrijke rol in mijn sessies, maar zijn ook ontworpen als stijlvolle, natuurlijke accessoires. Elk product is met zorg gemaakt, ecologisch verantwoord en vrij van schadelijke parfums. Het leven in Spanje geeft me dagelijks inspiratie: de architectuur en de levensstijl. Mijn missie? Mensen helpen hun authentieke zelf te omarmen en hun hun beste leven laten leven.

@The Luminous Sage
Christina Boeckstein

Dankjewel voor het lezen van de elfde editie!

Tof dat je een moment voor jezelf hebt genomen! Dat is echt heel waardevol en hoop dat het je ook een beetje blij heeft gemaakt.

In de eerste week van november verschijnt het volgende gratis online magazine *Durf! te emigreren*.

Mocht je het leuk vinden om iedere maand nieuwe verhalen over emigratie, inspiratie en tips om doelen te stellen te ontvangen dan kun je je [hier](#) aanmelden.

[durf_te_emigreren](#)

[www.durfteemigreren.com](#)

[Durf! te emigreren](#)

